

A Budapesti Székesfővárosi Községi Iparrajziskola Évkönyve az 1937—38. tanévre. (Kir. m. Egyet. Nyomda, Budapest, 1938. 80 old.)

A Bp. Szföv. Községi Iparrajziskola igazgatója, Zombory-Moldován Béla festőművész-tanár az intézet fennállása 160. évének befejezésével külső forma és belső tartalom tekintetében egyaránt igen szép évkönyvet tett közzé.

Szendy Károly polgármester rövid bevezetőjében méltatja az intézet 160 év óta kifejtett munkásságát, hatalmas fejlődését és rámutat arra a kettős hivatásra, amelyet az intézet betölt: művelt, művészeti ízléssel bíró műiparosok nevelése és a gyakorló iparosok továbbképzése. Az intézet igazgatója az iskola 160 éves történetét vázolja, amelyből megtudjuk, hogy azt Mária Terézia hívta életre 1778-ban. A „Fővárosi Községi Iparrajziskola“ nevet 1886-ban kapta. E szerény cím által kifejezett hivatást az iskola feladatában és teljesítményeiben már rég túlhaladta, de generációk lelkes munkája és eredményei e címet hagyományként tisztelettel őrzik. Jelen század elejétől kezdve a műhelyoktatás bevezetésével az iskola fejlődése hatalmas lendületet vett.

Eleinte főleg textilmunkák keretébe tartozó technikákkal foglalkoztak, majd pedig könyvkötő, faipari és ötvös műhelyeket létesítettek.

1939-ban új szervezeti szabály lépett életbe, amely csak egyes szakosztályok tananyagát és tanóra beosztását szabályozta. A képesítésre vonatkozólag pedig a m. kir. ipartügyi miniszter úr 21.628/1937. sz. a. rendeletével a végzett növendékek részére megadta minden külön gyakorlat felmutatása nélkül a „mester“ cím használatára és iparigazolvány váltására a jogosultságot.

A képesítés fokának a gyakorlati középiskolák reformjával kapcsolatos ezen emelése bizonyára nagy mértékben hozzájárul majd ahhoz, hogy az előítéletet, amely társadalmunkban az ipari pályák iránt megnyilvánul, kiküszöbölje.

Az évkönyv a továbbiakban adatokat közöl az iskola történetéhez, közli a tantestület tagjainak névsorát 1778-tól a jelenig, majd felsorolja az iskola kitüntetéseit, melyeket 1873-tól 25 alkalommal szerzett különböző európai fővárosokban, kiállításokon.

Majd beszámoló következik az iskolának az 1937. évi párisi világkiállításon, a nemzetközi művészeti és rajzoktatási kongresszuson és az 1938. évi berlini nemzetközi kézművesipari kiállításon való részvételéről.

Az intézet a 160. évet egy nagyszabású kiállítás rendezésével ünnepelte meg a Nemzeti Szalon helyiségeiben. A kiállítás 3 csoportban bemutatta az intézet munkásságát a legrégebb időtől a jelen időig.

Az intézet egy nagyobb csoportjának olaszországi tanulmányútajáról ad ezután színes képet dr. Marx István intézeti tanár. Végül az elmúlt 1937—38. tanévről ad jelentést.

Az egész évkönyvet mintegy 24 oldalra terjedő képsorozat zárja be a kiállítás anyagáról, mely az egyébként is rendkívül izléses megjelenésű füzetet még vonzóbbá és szemléltetőbbé teszi.

Evva Leona: Jelenetek Anyák napjára. (A szerző kiadása, Ózd, 18 l.)

A kis füzet tartalma három kis dramatizált jelenet, Egyszerű és igénytelen történészek komoly erkölcsi tanulsággal. Mind a három jelenet alkalmas arra, hogy megfelelő alkalmakkor maguk a gyermekek adják elő őket.